

مروري بر مترونيدازول موضعی (Elyzol) در پریودونتیت

* دکتر مهرداد لطف آذر

The Review of Metronidazole (Elyzol) in Periodontitis

¹Lotfazar M. DDS, MS.

¹Periodontist, Private practice, Tehran - Iran

Key Words: Metronidazole, Antibiotics, Elyzol, Local delivery devices, Scaling and root planning, Antimicrobial

Background and Aim: There has been an increased interest on the local application of antibiotics in the gingival crevice in order to obtain higher concentration of the drug at the target site and to minimize potential systemic adverse effects during the last two decades. Local delivery of antimicrobials has been investigated as a possible method for controlling and treating periodontal disease. This article will discuss details of clinical results obtained by topical application of metronidazole (Elyzol) in the treatment of periodontal disease. Treatments with local delivery of metronidazole seems to be as effective as scaling and root planning in untreated and recall subjects.

Results: Calculating the collective data from the available studies was shown the mean probing depth reduction and clinical attachment gain for scaling/root planing (SRP) and Elyzol (SRP + Elyzol) group are 0.33 mm and 0.32 mm respectively, which is greater than SRP alone.

Conclusion: It is concluded that the use of local metronidazole delivery devices should be reserved for sites in the patients who fail to respond to mechanical instrumentation. Furthermore, before using local metronidazole, it is prudent to use mechanical instrumentation on the root surfaces of teeth to disrupt the subgingival biofilms and remove calculus. Beheshti Univ. Dent. J. 2003;21(2):242-253

خلاصه

سابقه و هدف: در دو دهه گذشته استفاده از وسایل حمل موضعی داروهای ضد میکروبی (Local Delivery Devices) در پاکت‌های پریودونتال بمنظر کنترل یا درمان بیماری‌های پریودونتال، مورد بررسی قرار گرفته است. استفاده موضعی آنتی‌بیوتیک‌ها و از جمله مترونیدازول، در پاکت‌های پریودونتال به دو دلیل مهم، ایجاد دوز دارویی بالا در ناحیه زیر لشه‌ای و کاهش احتمال اثرات نامطلوب سیستمیک، مورد توجه بوده است. این مقاله به ورود مترونیدازول در پریودونتیکس و جمع بندی نتایج کلینیکی کاربرد ژل مترونیدازول درصد (Elyzol) تا پایان سال ۲۰۰۰ میلادی می‌پردازد.

پائته‌ها: نتایج کلینیکی مطالعات نشان می‌دهد که اثرات ژل مترونیدازول ۲۵ درصد قابل مقایسه با یک جلسه جرم‌گیری زیر لشه‌ای و صیقلی کردن ریشه‌ها (SRP) در بیماران اولیه و Recall می‌باشد.

نتیجه گیری: بررسی میانگین نتایج مطالعات موجود نشان می‌دهد که کاربرد Elyzol بدنبال SRP در مقایسه با SRP، سبب کاهش ۰/۳۳ میلیمتر در عمق پاکت و افزایش ۰/۳۲ میلیمتر در سطح چسبندگی کلینیکی می‌گردد. با این وجود دلایلی موجود است که نشان می‌دهد از این دارو باید در نواحی یا بیمارانی که به درمانهای مرسوم (SRP) پاسخ مناسب نمی‌دهند، استفاده گردد. بنابراین معقول این است که

قبل از استفاده از مترونیدازول موضعی، جرم و بیوفیلم زیرلثای به روش مکانیکی برداشته شود.

واژه های کلیدی: آنتی بیوتیک، مترونیدازول، Elyzol، وسایل حمل موضعی داروها، جرم گیری و صیقلسی کردن سطوح ریشه ها، درمان های ضد میکروبی

مجله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، سال ۱۳۸۲، جلد ۲(۲)، صفحه ۲۴۲ الی ۲۵۳

مقدمة

بگونه‌ای است که این مخزن بتواند علیرغم جریان مدام مایع شیار لته‌ای، غلطت موثری از دارو را برای مدت زمان نسبتاً طولانی در ناحیه پاکت حفظ نماید. LDD را می‌توان به دو گروه قابل جذب و غیر قابل، جذب تقسیم نمود.

از انواع قابل جذب می‌توان به Elyzol (ژل مترونیدازول ۲۵درصد)، Atridox (داکسی سیکلین ۱۰درصد) و Periochip (کلر هگزیدین) اشاره نمود و از انواع غیر قابل جذب می‌توان Actisite (فیر تراسیکلین ۲۵درصد) را نام برد. LDD را بر اساس طول مدت آزادسازی دارو می‌توان به دو گروه Sustained Delivery Devices و Controlled Delivery Devices (CDD) و (SDD) تقسیم نمود. در سیستمهای SDD طول مدت آزادسازی دارو کمتر از ۲۴ ساعت می‌باشد در حالیکه در سیستمهای CDD این زمان بیش از یک روز است. از انواع SDD می‌توان از Elyzol یاد کرد و از انواع CDD نیز می‌توان Actisite، Atridox و Periochip را نام برد.

مترونیدازول موضعی

تاكثون مترونیدازول موضعی با غلظتهاي متفاوت (۰/۰۵ تا ۰/۵ درصد)، بهمراه ترکيبات مختلف و با تكنيكهای گوناگون در درمان پريودونتيت مورد استفاده قرار گرفته است (جدول شما، ه). (۱)

اولین قدم در سنتز مترونیدازول در ژوئیه ۱۹۰۵ برداشته شد و آن زمانی بود که در عصاره ناخالص یک استرپتومیست اثرات آنتی تریکومونال مشاهده گردید. مترونیدازول در ۱۴ مارس ۱۹۵۸ برای اولین بار در لابراتوار Rhone-Poulence فرانسه مورد استفاده قرار گرفت و اثرات آنتی تریکومونال آن بررسی شد^(۱). Shinn در سال ۱۹۶۲ متوجه شد که علائم بیماری که به دلیل عفونت تریکوموناز تحت درمان با مترونیدازول بود، بطور اعجاب‌انگیز درمان شده و این آغاز ورود مترونیدازول به دنیای دندانپزشکی بود^(۲). در پریودونیت، مترونیدازول به دو صورت سیستمیک و موضعی مورد استفاده قرار گرفته است و هر دو روش دارای نقاط قوت و ضعف خاص خود می‌باشند^(۳-۵).

جدول ۱- ترکیبات مختلفی که برای حمل موضعی مترونیدازول در پاکت‌های پریودونتال مورد استفاده قرار گرفته است.

مطالعه	مترونیدازول	سیستم حمل موضعی
Addy (1982) (۱۹۸۴) ^(۲۰) , Yeung (1983)	% ۴۰	پلی اتیل متاکریلات
Khoo & Newman (1983) ^(۲۱) , Newman et al (1984)	% ۰/۵ و % ۴۰	پلی اتیل متاکریلات و Dialysis tubing
Wan Yusof (1984)	% ۰/۵	Dialysis tubing
Golomb (1984)	% ۳۰	اتیل سلوزل + پلی اتیل گلیکول
Aziz Gandour & Newman (1986) ^(۲۲)	% ۰/۰۵	Supragingival pulsated jet irrigation
Deasy (1989)	% ۲۵	اسید پلی هیدروکسی بوتیریک
Passler& Nossek (1989) ^(۲۳)	% ۸	پلی وینیل الکل
Needleman (1989) ^(۲۴)	% ۱	اکسید پلی اتیلن + Hypermelllose 2910 + گلیسرول
Wade (1992), Addy (1988)	% ۵۰	پلی اتیل متاکریلات
Norling (1992) ^(۲۵)	% ۲۵ بزرگ	گلیسریل منو اولثات + روغن کنجد (Sesame)
Gates (1994) ^(۲۶)	?	فتالات استات سلوزل + پلی اکسی (اتیلن و پروپیلن) + Pluronic L101 +
Hitzig (1994),(1997)	% ۵	کلاژن نوع I

مترونیدازول از لایه‌های اتیل سلوزل با یا بدون پلی اتیلن گلیکول پرداخت و نشان داد که اضافه کردن پلی اتیلن گلیکول به فرمولاسیون نسبت آزادسازی دارو را افزایش می‌دهد. همچنین مشاهده شد که منحنی آزادسازی دارو در Invivo و Invitro برهمنطبق می‌باشدند.^(۷) Wan Yusof (۱۹۸۴) نشان داد که مترونیدازول ۵/۰ درصد به شکل dialysis tubing و شستشوی روزانه با کلرهگزیدین ۰/۲ درصد هر دو در کاهش تجمع پلاک و کاهش عمق پاکت در بیماران مبتلا به پریودونتیت مزمن، موثر هستند.^(۸) Yeung (۱۹۸۳) اثرات کلینیکی نوارهای اکریلی محتوى ۰/۴ درصد مترونیدازول را با کلرهگزیدین ۰/۲ درصد در کترل پریودونتیت مزمن مقایسه کرد و اختلاف قابل

Addy (۱۹۸۲) آزاد کلرهگزیدین، مترونیدازول و تراسیکلین از dialysis tubing^۱ را با نوارهای آکریلی (acrylic resin strip)^۲ مقایسه کرد و نشان داد که عمدۀ داروی آزاد شده از تیوب‌ها در ۲۴ ساعت اول آزاد می‌گردد ولی آزادشدن دارو از نوارهای اکریلی تا ۱۴ روز ادامه خواهد داشت.^(۳)

Golomb (۱۹۸۴) به بررسی نسبت آزادسازی

^۱ نوارهای موتینه هستند که حجم داخلی آنها با دارو پر شده و درون پاکت پریودونتال جا داده می‌شوند.

^۲ نوارهای اکریلی بطرور معمول ۰/۲ میلیمتر ضخامت دارند و در طولی حدود یک میلیمتر بیشتر از عمق پاکت بکار می‌روند. برای جلوگیری از خروج نوارها می‌توان از پاسمنان پریودونتال با از تکنیک اسید اچ

چهار بار (هر ۴ روز یکبار) نوارهای جدید درون پاکتها پریودونتال قرار داده شد. کاهش عمق پاکت در گروه مترونیدازول، تراسیکلین و SRP (جرمگیری و صیقلی کردن سطوح ریشه‌ها) بترتیب ۰/۳، ۰/۷ و ۰/۵ میلیمتر بود^(۱۴).

Linden (۱۹۹۱) اثرات ۲۸ روز شستشوی زیرلثه‌ای مترونیدازول را با دارونما در ۵۴۸ پاکت پریودونتال ۱۹ بیمار مبتلا به پریودنیت مزمن مقایسه کرد و تفاوتی بین دو گروه مشاهده نکرد (کاهش عمق پاکت ۱/۱ میلیمتر در مقابل ۱ میلیمتر در گروه دارونما)^(۱۵).

Wade و همکاران (۱۹۹۲) در مطالعه اثرات داروهای ضدمیکروبی موضعی، بصورت نوارهای اکریلی بر روی ترکیب و حساسیت فلور میکروبی زیر لثه‌ای در بیماران مبتلا به پریودنیت مزمن نشان دادند که تراسیکلین نسبت به مترونیدازول، کلرهاگریدین و SRP بیشترین اثر را در تغییر ترکیب فلور میکروبی زیر لثه‌ای به سمت سلامت دارد، هر چند که ارگانیسم‌های مقاوم نسبت به تراسیکلین نیز ایجاد می‌کند^(۱۶).

Hitzig و همکاران (۱۹۹۴) در مقایسه کلینیکی مترونیدازول ۵ درصد (در کلارژن نوع I) با دبریدمنت مکانیکی گزارش کردند که نتایج کلینیکی مترونیدازول بهتر از دبریدمنت مکانیکی است^(۱۷). در مطالعه دیگر Hitzig (۱۹۹۷) با روش فوق، کاهش معنی دار اسپیروکت‌ها و فوزیفرم‌ها در گروه مترونیدازول ۵ درصد نسبت به دبریدمنت مکانیکی گزارش شده است^(۱۸). Grossi (۱۹۹۵) در بررسی ۶ ماهه اثرات کلینیکی Elyzol بر روی ۱۶۴ بیمار، کاهش ۰/۹۱ میلیمتر در عمق پاکت، کاهش ۲۴ درصد در خونریزی لثه و افزایش ۰/۷۶ میلیمتری در سطح چسبندگی کلینیکی را گزارش داده است^(۱۹). در حال حاضر ژل

توجهی بین دو گروه جز در مورد ایندکس خونریزی سالکوس مشاهده نکرد که در این مورد گروه مترونیدازول کاهش مشخص تری را نشان می‌داد^(۴). مشکلات متعددی در کاربرد لوله‌های موئینه و نوارهای آکریلی گزارش شده است و برای غلبه بر این مشکلات راه حل‌های نیز پیشنهاد گردیده است^(۲۰، ۲۱). Newman و همکاران (۱۹۸۴) به مقایسه اثرات مترونیدازول ۵/۰ درصد (dialysis tubing) و ۴۰ درصد (acrylic strip) بدنبال جرمگیری و آموزش بهداشت دهان پرداختند. نتایج نشان داد، کاهش ایندکس خونریزی سالکوس در گروه مترونیدازول ۴۰ درصد بطور معنی داری بیش از گروه مترونیدازول ۵/۰ درصد می‌باشد^(۲۲).

Addy و همکاران (۱۹۸۸) به مقایسه چهار گروه درمانی [نوارهای اکریلی محتوی تراسیکلین، مترونیدازول، کلرهاگریدین و SRP (جرمگیری و صاف و صیقلی کردن سطوح ریشه‌ها)] با گروه کنترل (بدون درمان) پرداختند. ۷۵ بیمار مبتلا به پریودنیت مزمن در مطالعه شرکت کردند و برای هر بیمار یک پاکت پریودونتال خونریزی دهنده و عمیق‌تر از ۶ میلیمتر در مجاورت سطوح مزیال یا دیستال یک دندان یک ریشه‌ای تحت درمان قرار می‌گرفت. نتایج نشان داد که اثرات کلینیکی شامل، کاهش خونریزی و عمق پاکت و افزایش سطح چسبندگی تنها در دو گروه مترونیدازول و SRP (جرمگیری و صیقلی کردن سطوح ریشه‌ها)، تا پایان مطالعه (۱۴ هفته) باقی می‌ماند^(۲۳).

Deasy و همکاران (۱۹۸۹) اثرات نوارهای اسید پلی‌هیدروکسی بوتیریک حاوی ۲۵ درصد مترونیدازول یا تراسیکلین را در پاکت‌های پریودونتال بیماران مبتلا به پریودنیت پیشرفت‌هه بررسی کردند. در مدت ۱۶ روز

می‌گردد که چرا Elyzol یک CDD نمی‌باشد و از این رو آن را در گروه SDD قرار می‌دهند.

Klinge و همکاران (۱۹۹۲) اثرات کلینیکی سه نوع تجویز ژل مترونیدازول (۲۵درصد و ۱۵درصد هفت‌ماهی یکبار و ۱۵درصد هفت‌ماهی دو بار) بمدت دو هفته را با

یکبار جرم‌گیری زیر لثه‌ای بر روی ۶۱ بیمار مبتلا به پریودونتیت بالغین بررسی کردند. بیماران دارای حداقل یک دندان با پاکت عمیق تراز ۵ میلیمتر در هر نیم فک بودند. بعد از سه ماه، چهار روش درمانی کاهش مشابه در عمق پاکت و خونریزی لثه نشان دادند. بر اساس این مطالعه دو بار مصرف ژل مترونیدازول ۲۵درصد (Elyzol) بفاصله یک هفته پیشنهاد گردید و از آن پس بصورت معمول از این رژیم استفاده شد.^(۳۰)

Ainamo و همکاران (۱۹۹۲) به مقایسه اثرات کلینیکی Elyzol با یکبار جرم‌گیری زیر لثه‌ای بر روی ۲۰۶ بیمار مبتلا به پریودونتیت بالغین پرداختند. مطالعه در ۹ مرکز دانشگاهی در فنلاند، نروژ، سوئد و دانمارک انجام گرفت و نتایج ۶ ماهه آن نشان داد که اختلاف معنی‌داری در کاهش عمق پاکت و خونریزی لثه بین دو گروه وجود ندارد. آنها گزارش کردند که Elyzol به اندازه جرم‌گیری زیر لثه‌ای در درمان پریودونتیت موثر می‌باشد.^(۳۱) در مطالعه مشابه Pedrazzoli و همکاران بر روی ۲۴ بیمار به مقایسه اثرات کلینیکی و میکروبیولوژی Elyzol با جرم‌گیری زیر لثه پرداختند. هر دو روش درمانی در کاهش عمق پاکت و خونریزی لثه و کاهش نسبت باکتری‌های بیهوایی دارای پیگمان سیاه و اسپر وکت‌ها موثر بودند و اختلاف معنی‌داری بین دو گروه در مدت مطالعه (۶ ماه) دیده نشد.^(۳۲)

Stelzel & Flores-de-Jacoby (۱۹۹۷) در یک بررسی ۲۴ ماهه بر روی بیماران recall نتیجه گرفتند که نتایج

مترونیدازول ۲۵درصد (Elyzol) متداول‌ترین شکل مصرف مترونیدازول موضعی در پریودونتیت است که اجازه مصرف در اروپا را دارد.

Elyzol

ژل مترونیدازول ۲۵درصد (Elyzol) شامل ۴۰ درصد بنزووات مترونیدازول در مخلوطی از منسوگلیسرید (Glyceryl Mono-Oleate, GMO) و تری گلیسرید (Sesame Oil) می‌باشد. Elyzol با کمک یک سرنگ مخصوص تزریق داخل لیگامنتی (PROJECT, RONVIG Co) قابل تزریق به درون پاکت پریودونتال است و در تماس با مایع شیار لثه‌ای (GCF) به حالت نیمه جامد تغییر شکل می‌یابد. GMO تدریج در پاکت آزاد می‌شود، سپس استرازهای سبب هیدرولیز بنزووات مترونیدازول به مترونیدازول آزاد و اسید بنزوئیک می‌شوند و به این طریق مترونیدازول آزاد شده اثرات باکتریسیدی خود را در پاکت پریودونتال اعمال می‌کند. ساختمان ژل بصورت اسید اولئیک (Oleic Acid) و گلیسرول از محیط پاکت خارج می‌شود. بعد از ۴ ساعت غلظت مترونیدازول در مایع شیار لثه (GCF) بین ۱۰۳ تا ۱۲۹۷ µg/ml می‌باشد. غلظت بالای ۱۱ µg/ml (MIC50) برای گردندهای پریوپاتوژن (بعد از ۲۴ ساعت، در ۵۰درصد بیماران و بعد از ۳۶ ساعت در ۸۰درصد بیماران دیده می‌شود).^(۲۵ و ۲۷)

Stoltze (۱۹۹۵) در بررسی ۱۲ بیمار نشان داد که بدنبال تزریق Elyzol در پاکتها پریودونتال ۱۱ بیمار، GMO بیش از ۱۲ ساعت در پاکتها پریودونتال این بیماران یافت نمی‌شود.^(۲۹) بنابراین برپایه این مطالعات مشخص

(۳) مطالعاتی که نشان داده‌اند نتایج کلینیکی درمان توام (SRP+Elyzol) برتر از SRP نیست^(۳۴-۳۵، ۴۰-۴۳، ۴۵).

Elyzol و جراحی‌های پریودونتال Sander و همکاران (۱۹۹۴) در بررسی نتایج کلینیکی اثرات Elyzol به همراه جراحی (GTR) Guided Tissue Regeneration در مقابل GTR تنها، بر روی ۱۲ بیمار با ضایعات استخوانی عمودی دو طرفه گزارش داده‌اند که بعد از ۶ ماه از برداشتن غشاء‌های ePTFE (Gore-Tex) میانه (Median) افزایش سطح چسبندگی (بصورت درصد نسبت به عمق اولیه) در گروه آزمایش ۹۲ درصد و در گروه کنترل ۵۰ درصد و تفاوت دو روش معنی‌دار بوده است ($P=0.001$)^(۴۶). Magnusson Hirooka (۱۹۹۳) از تر گوتنبرگ یاد می‌کند که نشان داده است Elyzol در نواحی آزمایش بدنیال SRP و جراحی فلپ، در کاهش عمق پاکت در ضایعات عمودی استخوان و افزایش سطح چسبندگی افقی در درگیری ناحیه فورکیشن، اثرات قابل توجهی نسبت به نواحی کنترل دارد اما بر روی دیگر شاخص‌های کلینیکی اثرات مازادی نداشته است^(۴۸).

Needleman و همکاران (۲۰۰۰) به بررسی اثرات Modified Widman Flap Elyzol به همراه جراحی (MWF) بدون جراحی استخوان پرداخته‌اند. بدنیال SRP ۴۳ بیمار مبتلا به پریودونتیت متوسط تا پیشرفته با حداقل یک پاکت پریودونتال خونریزی دهنده و عميقتراز ۶ میلیمتر تحت درمان قرار گرفتند. در گروه آزمایش سطح ریشه‌ها با Elyzol آغشته می‌گردید و در گروه کنترل جراحی بدون استفاده از ژل مترونیدازول انجام می‌گرفت. نتایج مطالعه بعد از ۱۲ ماه نشان داد که

درمان با Elyzol مشابه با جرم‌گیری و صیقلی کردن ریشه‌ها (SRP) می‌باشد^(۳۳). Riep و همکاران (۱۹۹۹) در یک مطالعه ۳ ماهه بر روی ۳۰ بیمار گزارش کرده‌اند که استفاده مکرر Elyzol (۵ بار تزریق در مدت ۱۰ روز) بدنیال SRP اثرات کلینیکی و میکروبیولوژیکی مشابه با SRP تنها دارد^(۴۴). Palmer (۱۹۹۹) گزارش کرده است که کاهش عمق پاکت بطور معنی‌داری در افراد سیگاری کمتر از افراد غیر سیگاری است ولی تفاوتی در افزایش سطح چسبندگی بین دو گروه وجود ندارد^(۴۵). Griffiths و همکاران (۲۰۰۰) در یک مطالعه ۹ ماهه بر روی ۸۸ بیمار مبتلا به پریودونتیت بالغین گزارش کرده‌اند که نتایج کلینیکی درمان توام (SRP+Elyzol) در بیماران سیگاری و غیرسیگاری موفق‌تر از SRP تنها می‌باشد^(۴۶).

Stelzel & Flores-de-Jacoby (۲۰۰۰) در بررسی ۵۹ بیمار (۲۱ بیمار جدید و ۲۸ بیمار Recall) گزارش کرده‌اند که برتری نتایج درمانی روش توام (SRP+Elyzol) بر SRP تنها، مربوط به بیماران جدید و بخصوص زنان می‌باشد و بطور کلی درمان توام برتری چشمگیری نسبت به SRP تنها ندارد^(۴۷). مقایسه اثرات کلینیکی Elyzol با SRP و بررسی اثرات Elyzol بعنوان یک درمان ضمیمه‌ای بدنیال SRP از موضوعات مورد توجه در مطالعات اخیر بوده است. نتایج کلینیکی این مطالعات در جدول شماره ۲ خلاصه شده است. این مطالعات را می‌توان بر اساس نتایج کلینیکی آنها به سه دسته تقسیم نمود:

(۱) مطالعاتی که نشان داده‌اند نتایج کلینیکی درمان با Elyzol مشابه با SRP است^(۳۱-۳۳، ۴۹، ۴۴).

(۲) مطالعاتی که نشان داده‌اند درمان توام (SRP+Elyzol) برتر از SRP تنها است^(۳۶-۳۷).

۲/۱ و ۱/۳ میلیمتر بوده است و اختلاف معنی‌داری بین دو گروه مشاهده نشد^(۶۹).

کاهش عمق پاکت در گروه آزمایش و کنترل به ترتیب ۳/۷ و ۳/۶ میلیمتر و افزایش سطح چسبندگی به ترتیب

جدول ۲ - خلاصه نتایج کلینیکی Elyzol در مطالعات مختلف

[میانگین کاهش عمق پاکت (mm)، افزایش سطح چسبندگی (mm) و کاهش خونریزی لثه (%)]

Elyzol+SRP			SRP			Elyzol			مدت مطالعه (ماه)	بیماران	مطالعه
BOP (mm)	CAG (mm)	PPD (%)	BOP (mm)	CAG (mm)	PPD (%)	BOP (mm)	CAG (mm)	PPD (%)			
			۳۰		۰/۸۸	۲۹		۱/۱۴	۶	P	^(۷۰) Pedrazoli (1992)
			۳۹		۱/۵	۳۲		۱/۳	۶	P	^(۷۱) Ainamo (1992)
۴۷		۱/۳	۴۱		۱				۹	P	^(۷۲) Stelzel (1996a)
			۴۲		۱/۵	۳۵		۱/۳	۶	R	^(۷۳) Stelzel (1996b)
۴۰	۰/۵۷	۰/۹۵	۲۵/۳	۰/۲۶	۰/۶				۱/۰	R	^(۷۴) Radvar (1996)
	۱/۲۰	۲/۰۹		۰/۰۹	۱/۳۱		۰/۶۳	۱/۴۱	۱/۰	P	^(۷۵) Noyan (1997)
			۵۰		۰/۰۹	۰*		۰/۰۱	۲۴	R	^(۷۶) Stelzel (1997)
	۰/۹	۱/۷		۰/۲	۱/۱				۶	P	^(۷۷) Lie (1998)
		۱/۰			۱/۴۹			۱/۰۸	۳	P	^(۷۸) Awartani (1998)
				۰/۰	۱/۷		۰/۷	۱/۷	۶	R	^(۷۹) Rudhart (1998)
	۰/۴۸	۱/۹۷		۰/۰۳	۱/۹۸				۶	P	^(۸۰) Palmer (1999)*
۵۸/۶	۱/۳۱	۱/۷	۴۸/۳	۱/۱۴	۱/۷				۳	R	^(۸۱) Riep (1999)
۳۳/۲	۰/۰۴	۰/۹۳	۳۸	۰/۵۴	۰/۷۱				۶	R	^(۸۲) Kinain & Radvar (1999)
۳۵	۰/۸	۱/۰	۲۶	۰/۴	۱				۹	P	^(۸۳) Griffiths (2000)
۳۶	۱/۰۱	۱/۳۷	۲۸	۰/۹۴	۱/۱۹				۹	P & R	^(۸۴) Stelzel (2000)
۶۲	۱/۲	۲	۴۵	۰/۷	۱/۲	۵۰	۰/۷	۱/۴	۳	P	^(۸۵) صانعی و لطف آذر (۱۳۷۳)
۴۶/۶	۰/۹	۱/۰۴	۳۸/۴	۰/۰۸	۱/۲۱	۴۱/۲	۰/۶۸	۱/۲۲			میانگین

PPD: Probing Pocket Depth CAG: Clinical Attachment Gain

P: Primary

BOP: Bleeding on Probing

* نتایج غیر سیگاری‌ها

اطراف ایمپلنت، تهیه می‌شد. نتایج نشان داد که دارو سبب کاهش باکتری‌های گرم منفی به میزان ۶۰ تا ۷۰ درصد و افزایش باکتری‌های گرم مثبت به میزان ۴۰ تا ۵۰ درصد شده است. تقریباً در تمام بیماران فلور میکروبی به حالت طبیعی بازگشت نمود و یک کاهش تدریجی در تعداد سلولهای پلی‌مورفونوکلئر (PMN)

در درمان Elyzol و همکاران (۲۰۰۰) بر روی ۲۰ بیمار به بررسی اثرات Elyzol در درمان Peri-implantitis پرداختند. تزریق ژل مترونیدازول ۲۵ درصد دو بار به فاصله یک هفته، انجام گردید و از هر بیمار نمونه‌های میکروبیولوژی، جهت ارزیابی فلور میکروبی

پریودونتال، مقاومت نشان می‌دهند. در این بیماران استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها (سیستمیک یا موضعی) بعد از آنالیز میکروبی می‌تواند سودمند باشد. در سیستم‌های حمل موضعی (LDL)، انتخاب غلظت موثر دارو در معمولاً برابر با غلظت 90 MIC^3 یا 90 MBC^4 در آزمایشات Invitro در نظر گرفته می‌شود. اما باید توجه داشت که MIC محاسبه شده علیه باکتری‌های پریوپاتوزن، در شرایط پلانکتونی (Planktonic) محاسبه می‌گردد ولی MIC و MBC های ضروری علیه باکتری‌های پریوپاتوزن در محیط بیوفیلم حداقل 50 برابر (تا 21000 برابر) شرایط پلانکتونی است.^(۵۱)

Wright (۱۹۹۷) نشان داده است که MIC مترونیدازول علیه *P.gingivalis* در شرایط پلانکتونی $0/125\text{ }\mu\text{g/ml}$ و در شرایط بیوفیلم بیش از 160 برابر شرایط پلانکتونی $(20\text{ }\mu\text{g/ml})$ بوده است.^(۵۲) بنابر این علیرغم اینکه فعالیت باکتریسیدی مترونیدازول در شرایط پلانکتونی غیروابسته به زمان (time independent) می‌باشد، به نظر می‌رسد که غلظت بسیار بیشتری از دارو در شرایط زیر لتهای (بیوفیلم) مورد نیاز باشد. علاوه بر این باید به امکان عنوانت مجدد (Reinfection) پریودونشیم با باکتری‌های پریوپاتوزنی که در مخازن دیگر، مانند لوزه‌ها، براز و مخاط، از اثرات درمان موضعی مصنون مانده‌اند، توجه داشت.

با توجه به طیف اثر مترونیدازول، تاثیر این دارو زمانی است که میکرووارگانیسم‌های بیهوازی در اکوسیستم پلاک زیر لتهای غالب باشند. معمولاً وجود یک عفونت بیهوازی در پاکت پریودونتال با افزایش نسبت

ناحیه، مشاهده شد که نشان دهنده کاهش التهاب لشه بود. در این مطالعه هر چند که تغییرات استخوانی در اطراف ایمپلنت‌ها مشاهده نشد اما بهبودی خوبی در بافت نرم اطراف ایمپلنت بدنبال استفاده از دارو گزارش شده است.^(۵۰)

بحث

بطورکلی برداشت مکانیکی پلاک میکروبی و جرم‌های دندانی با SRP، بهمراه رعایت خوب بهداشت دهان شخصی و برنامه‌های منظم حمایتی (در فاز نگهداری)، به عنوان پایه‌های اساسی در درمان بیماری‌های التهابی پریودونتال قلمداد می‌شوند. نتایج مطالعات مختلف نشان داده‌اند که موفقیت SRP در برداشت کامل پلاک میکروبی و جرم زیرلتهای با افزایش عمق پاکت کاهش می‌یابد.^(۵۱)

نتایج مطالعات کلینیکی بر روی مترونیدازول موضعی نشان می‌دهد که اثرات ژل مترونیدازول $25\text{ درصد قابل مقایسه با یک جلسه SRP در بیماران اولیه و recall}$ می‌باشد. با این وجود دلایلی موجود است که نشان می‌دهد مترونیدازول نمی‌تواند به عنوان جانشین SRP در درمان‌های پریوپاتوزن استفاده شود. توجه به این نکته لازم است که باکتری‌های پریوپاتوزن در محیط زیر لشه، درون یک بیوفیلم (Biofilm) شامل سلولها و ماتریکس خارج سلولی بسر می‌برند که می‌تواند آنها را از اثرات آنتی‌بیوتیک‌ها و بازووهای سیستم ایمنی میزان حفاظت کند. گاهی ممکن است بعضی پاتوزن‌ها بعلت ضعف مکانیسم‌های دفاعی میزان یا بعلت توانایی‌هایشان در تهاجم به بافت‌های پریودونتال و یا بعلت باقیماندن در ساختمان‌های آناتومیکی دندان، قابل دسترس نباشند و لذا این بیماران در مقابل درمان‌های مرسوم

نسبت به SRP، کاهش ۰/۳۳ میلیمتری در عمق پاکت و افزایش ۰/۳۲ میلیمتری در سطح چسبندگی را نشان می‌دهد. انتخاب این مقادیر (نسبتاً جزئی اما مهم) در شاخص‌های کلینیکی می‌باشد با توجه به صرف وقت، هزینه بیمار، عوارض جانبی و... صورت گیرد. بسیاری از بیماران مبتلا به پریودونتیت خفیف تا متوسط می‌توانند به درمانهای غیر جراحی پاسخ دهند و مترونیدازول موضعی ممکن است نتایج درمانی را بهبود بخشد اما بنظر می‌رسد منطقی‌تر است از این دارو در نواحی یا بیمارانی که به درمانهای مرسوم (SRP) پاسخ نمی‌دهند، استفاده گردد. از طرفی در بیمارانی که بیماری فعالیت ژنرالیزه دارد و همزمان نواحی متعددی در حال از دست دادن چسبندگی (Attachment Loss) (LDD) هستند، بنظر نمی‌رسد سیستمهای حمل موضعی (LDL) انتخاب مناسبی باشند. در این بیماران یاری گرفتن از آنتی‌بیوتیک‌های سیستمیک ارزانتر، ساده‌تر و موثرتر خواهد بود.

Listgarten & Levin (۱۹۸۱) حداقل میزان ضروری اسپیروکت‌های موجود در پلاک را برای تشخیص یک عفونت بیهوای ۱۵ درصد و Loesche (۱۹۹۴) ۲۰ درصد پیشنهاد کردند.^{۱۵} بنابر این در پاکت‌های کم عمق‌تر از ۵ میلیمتر که احتمال شرایط بیهوای کمتر است و یا در پاکت‌های عمیقی که فلور بیهوای غالب نباشد و یا باکتری‌های بیهوای اختیاری غالب باشند، این دارو بطور منطقی اثرات مورد نظر را نخواهد داشت. همچنین باید توجه داشت که مصرف مترونیدازول در زنان باردار، در دوران شیردهی، در بیماران تحت درمان با داروهای ضد انعقادی و مصرف همزممان آن با دی‌سولفیرام و فرآوردهای الكلی از محدودیت‌های مصرف آن بشمار می‌آیند.

نتیجه گیری

مقایسه میانگین نتایج درمان توام (SRP + Elyzol)

Reference:

1. Mitchell DA: Metronidazole: its use in clinical dentistry. *J Clin Periodontol* 1984;11:145-158
2. Shinn DL: Metronidazole in acute ulcerative gingivitis. *Lancet* 1962;1:1191
3. Greenstein G, Polson A: The role of local drug delivery in the management of periodontal diseases: a comprehensive review. *J Periodontol* 1998;69:507-520
4. American Academy of periodontology: The role of controlled drug delivery for periodontitis (position paper). *J Periodontol* 2000;71:125-140
5. American Academy of periodontology: Systemic antibiotics in periodontics (position paper). *J Periodontol* 1996;67:831-838
6. Addy M, Rawle L, Handley R, Newman HN, Coventry JF: The development and invitro evaluation of acrylic strips and dialysis tubing for local drug delivery. *J Peridontol* 1982;53:693-699
7. Golomb G, Friedman M, Soskolne A, Stabholz A, Sela MN: Sustained release device containing metronidazole for periodontal use. *J Dent Res* 1984;63:1149-1153

8. Wan Yosef WZA, Newman HN, Strahan JD, Coventry JF: Subgingival metronidazole in dialysis tubing and subgingival chlorhexidine irrigation in the control of chronic inflammatory periodontal disease. *J Clin Periodontol* 1984;11:166-175
9. Yeung FIS, Newman HN, Addy M: Subgingival metronidazole in acrylic resin vs chlorhexidine irrigation in the control of chronic periodontitis. *J Periodontol* 1983;54:651-657
10. Needelman IG: Controlled drug release in periodontics: A review of new therapies. *Br Dent J* 1991;170:405-408
11. Latcham NL: The use of the acid-etch technique to maintain antimicrobial containing acrylic resin strips in situ. *Quintessence International* 1990;21:647-648
12. Newman HN, Yeung FIS, Wan Yusef WZAB, Addy M: Slow release metronidazole and a simplified mechanical oral hygiene regimen in the control of chronic periodontitis. *J Clin Periodontol* 1984;11:567-582
13. Addy M, Hassan M, Moran H, Wade W, Newcombe R: Use of antimicrobial containing acrylic strips in the treatment of chronic periodontal disease. A 3 months follow up study. *J Periodontol* 1988;59:557-564
14. Deasy PB, Collins AE, MacCarthy DJ, Russell RJ: Use of strips containing tetracycline hydrochloride or metronidazole for the treatment of advanced periodontal disease. *Journal of Pharmaceutical Pharmacology* 1989;41:694-699
15. Linden GJ, Newman HN: The effects of subgingival irrigation with low dosage metronidazole on periodontal inflammation. *Journal Clin Periodontol* 1991;18:177-181
16. Wade WG, Moran J, Morgan JR, Newcombe R, Addy M: The effects of antimicrobial acrylic strips on the subgingival microflora in chronic periodontitis. *J Clin Periodontol* 1992;19:127-134
17. Hitzig C, Charbit Y, Bitton C, Fosse T, Teboul M, Hannoun L, Varonne R: Topical metronidazole as an adjunct to subgingival debridement in the treatment of chronic periodontitis. *J Clin Periodontol* 1994;21:146-151
18. Hitzig C, Fosse T, Charbit Y, Bitton C, Hannoun L: Effects of combined topical metronidazole and mechanical treatment on the subgingival flora in deep periodontal pockets in cuspids and bicuspids. *J Periodontol* 1997;68:613-617
19. Grossi S, Dunford R, Genco RJ, Pihlstrom B, Walker C, Howell H, Thoroee U: Local application of metronidazole dental gel. *J Dental Res* 1995;74:468
20. Addy M, Langrudi M: Comparison of the immediate effects on the subgingival microflora of acrylic strips containing 40% chlorhexidine, metronidazole or tetracycline. *J Clin Periodontol* 1984;11:379-386
21. Khoo JGI, Newman HN: Subgigival plaque control by a simplified oral hygiene regime plus local chlorhexidine or metronidazole. *J Periodont Res* 1983;18:607
22. Aziz Gandour IA, Newman HN: The effects of a simplified oral hygiene regime plus supragingival irrigation with chlorhexidine or metronidazole on chronic inflammatory periodontal disease. *J Clin Periodontol* 1986;13:228-236
23. Passler R, Nossek H: Untersuchungen zur konzentration und wirkungsdauer von metronidazole in der zahnfleischtasche nach lokaler application. *Zahn Mund und Kieferheilkunde mit Zentralblatt* 1989;77:12-16
24. Needleman IG, Watts TLP: The effect of 1% metronidazole gel in routine maintenance of persistent furcation involvement in human beings. *J Periodontol* 1989;60:699-703

25. Norling T, Lading P, Engström S, Larsson K, Krog N, Nissen SS: Formulation of a drug delivery system based on a mixture of monoglycerides and triglyceride for use in the treatment of periodontal disease. *J Clin Periodontol* 1992;19:687-692
26. Gates K, Grad H, Birek P, Lee P: A new biodegradable polymer insert for the controlled release of metronidazole. *Pharmacology Research* 1994;11:1605-1609
27. Stoltze K: Concentration of metronidazole in periodontal pockets after application of metronidazole 25% dental gel. *J Clin Periodontol* 1992;19:698-701
28. Stoltze K, Stellfeld M: Systemic absorption of metronidazole after application of a metronidazole 25% dental gel. *J Clin Periodontol* 1992;19:693-697
29. Stoltze K: Elimination of Elyzol® 25% dental gel matrix from periodontal pockets. *J Clin Periodontol* 1995;22:185-187
30. Klinge B, Attström R, Karring T, Kisch J, Lewin B, Stoltze K: 3 regimens of topical metronidazole compared with subgingival scaling on periodontal pathology in adults. *J Clin Periodontol* 1992;19:708-714
31. Ainamo J, Lie T, Ellingsen H, Hansen BF, Johansson LÅ, Karring T, Kisick J, Paunio K, Stoltze K: Clinical responses to subgingival application of a metronidazole 25% gel compared to the effect of subgingival scaling in adult periodontitis. *J Clin Periodontol* 1992;19:723-729
32. Pedrazzoli V, Kilian M, Karring T: Comparative clinical and microbiological effects of topical subgingival application of metronidazole 25% dental gel and scaling in the treatment of adult periodontitis. *J Clin Periodontol* 1992;19:715-722
33. Stelzel M, Flores-de-Jacoby L: Topical metronidazole application in recall patients. Long term results. *J Clin Periodontol* 1997;24:914-919
34. Riep B, Purucker P, Berinimoulin JP: Repeated local metronidazole as adjunct to scaling and root planing in maintenance patients. *J Clin Periodontol* 1999;26:710-715
35. Palmer RM, Matthews JP, Wilson RF: Non-surgical periodontal treatment with and without adjunctive metronidazole in smokers and non-smokers. *J Clin Periodontol* 1999;26:158-163
36. Griffiths GS, Smart GJ, Bulman JS, Weiss G, Schrowder J, Newman HN: Comparison of clinical outcomes following treatment of chronic adults periodontitis with subgingival scaling or subgingival scaling plus metronidazole gel. *J Clin Periodontol* 2000;27:910-917
37. Stelzel M, Flores-de-Jacoby L: Topical metronidazole application as an adjunct to scaling and root planing. *J Clin Periodontol* 2000;27:447-452
38. Stelzel M, Flores-de-Jacoby L: Metronidazole gel application as an adjunct to subgingival scaling. *J Dent Res* 1996;74:159
39. Stelzel M, Flores-de-Jacoby L: Topical metronidazole application compared with subgingival scaling. A clinical and microbiological study on recall patients. *J Clin Periodontol* 1996;23:24-29
40. Radvar M, Pourtaghi N, Kinane DF: Comparison of 3 periodontal local antibiotic therapies in persistent periodontal pockets. *J Periodontol* 1998;67:860-865
41. Noyan C, Yilmaz S, Kuru B, Kadir T, Acar O, Buget E: A clinical and microbiological evaluation of systemic and local metronidazole delivery in adult periodontitis patients. *J Clin Periodontol* 1997;24:155-165

42. Lie T, Bruun G, Boe OE: Effects of Topical metronidazole and tetracycline in treatment of adult periodontitis. *J Periodontol* 1998;69:819-827
43. Awartani FA, Zulqarnain BJ: Comparison of the clinical effects of subgingival application of metronidazole 25% gel and scaling in the treatment of adult periodontitis. *Quintessence Int* 1998;27:41-48
44. Rudhart A, Purucker P, Kage A, Hopfenmüller W, Bermimoulin JP: Local metronidazole application in maintenance patients. Clinical and microbiological evaluation. *J Periodontol* 1998;69:1148-1154
45. Kinane F, Radvar M: A six month comparison of three periodontal local antimicrobial therapies in persistent periodontal pockets. *J Periodontol* 1999;70:1-7
۴۶. صانعی - ا، لطف آذر - م: بررسی اثرات مترونیدازول موضعی و دبریدمنت مکانیکی بر پاکتهای پریودونتال. پایان نامه دکترای دندانپزشکی. دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، شماره ۱۱۴۰، سال تحصیلی ۱۳۷۳
47. Sander L, Frandsen GEV, Ambjerg D, warrer K, Karring T: Effect of local metronidazole application on periodontal healing following guided tissue regeneration. Clinical findings. *J Periodontol* 1994;65:914-920
48. Magnusson I: The use of locally delivered metronidazole in the treatment of periodontitis. Clinical results. *J Clin Periodontol* 1998;25:959-963
49. Needleman IG, Collins AM, Moles DR: Periodontal flap surgery with 25% metronidazole gel (1). Clinical outcomes. *J Clin Periodontol* 2000;27:187-192
50. Stellini E, Migliorato A, Mazzoleni S, Mottola A, Lombardi L, Favero GA: Topical treatment of peri-implantitis with metronidazole dental gel 25%. Clinical analysis and microbiological control. *Minerva Stomatol* 2000;49:59-67
51. Buchanan SA, Robertson PB: Calculus removal by scaling/root planing with and without surgical access. *J Clin Periodontol* 1987;58:159-163
52. Tonetti MS: The topical use of antibiotics in the periodontal pockets. Proceeding of the 2nd European workshop on periodontology. *Quintessence Books* 1997;78-109
53. Wright TL, Ellen RP, Lacroix JM, Sinnadurai S, Mittelman MW: Effect of metronidazole on *porphyromonas gingivalis* biofilms. *J Periodont Res* 1997;32:437-477
54. Listgarten MA, Levin S: Positive correlation between the proportions of subgingival spirochetes and motile bacteria and susceptibility of human subjects to periodontal detection. *J Clin Periodontol* 1981;8:122-138
55. Loesche WJ, Schmidt E, Smith BA, Morrison EC, Caffesse R, Hujoel P: Metronidazole in periodontitis II: Effect upon treatment needs. *J Periodontol* 1991;62:247-257